

(ตราครุฑ)

ประกาศกระทรวงการคลัง
เรื่อง การกำหนดเงื่อนไขให้บริษัทหลักทรัพย์ต้องขอรับความเห็นชอบ
บุคคลที่เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่
(ฉบับที่ 2)

ตามที่ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การกำหนดเงื่อนไขให้บริษัทหลักทรัพย์
ต้องขอรับความเห็นชอบบุคคลที่เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2543 กำหนดให้
บริษัทหลักทรัพย์ต้องยื่นขอรับความเห็นชอบบุคคลที่เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัทหลักทรัพย์นั้น
เพื่อให้ข้อกำหนดในการกำกับดูแลบุคคลที่เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัทหลักทรัพย์มีความเหมาะสม
กับนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ และให้การบังคับใช้มีความยืดหยุ่นตามระดับ
ความร้ายแรงของพฤติกรรม อาศัยอำนาจตามความในวรรคสองของมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติ
หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตามข้อเสนอแนะของ
คณะกรรมการ ก.ล.ต. จึงแก้ไขเงื่อนไขที่ให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ต้องปฏิบัติ
ในเรื่องดังกล่าว ดังนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “บริษัทหลักทรัพย์” ในข้อ 1 แห่งประกาศกระทรวง
การคลัง เรื่อง การกำหนดเงื่อนไขให้บริษัทหลักทรัพย์ต้องขอรับความเห็นชอบบุคคลที่เป็นผู้ถือหุ้น
รายใหญ่ ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2543 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“บริษัทหลักทรัพย์” หมายความว่า นิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ
หลักทรัพย์ยกเว้นนิติบุคคลดังต่อไปนี้

(1) นิติบุคคลที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นอยู่แล้ว
ก่อนได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ หรือ

(2) นิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทที่คณะกรรมการ
ก.ล.ต. ได้ประกาศยกเว้นให้ไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของประกาศนี้ เนื่องจากเห็นว่าคุณสมบัติของผู้ถือหุ้น
รายใหญ่ไม่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทดังกล่าว”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความในข้อ 4 ข้อ 5 และข้อ 6 แห่งประกาศกระทรวงการคลัง
เรื่อง การกำหนดเงื่อนไขให้บริษัทหลักทรัพย์ต้องขอรับความเห็นชอบบุคคลที่เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่
ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2543 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 4 ภายใต้บังคับข้อ 5 และข้อ 6 บุคคลที่จะได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานให้เป็นผู้
ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัทหลักทรัพย์ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังนี้

(1) เป็นบุคคลที่มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อบุคคลที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเห็นว่า
ไม่สมควร เป็นผู้บริหารตามข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

(2) อยู่ระหว่างถูกกล่าวโทษหรือถูกดำเนินคดีตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์โดยหน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายนั้น ทั้งนี้ ในความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์หรือการบริหารงานที่มีลักษณะเป็นการหลอกลวง ฉ้อฉล หรือทุจริต

(3) อยู่ระหว่างถูกกล่าวโทษหรือถูกดำเนินคดีตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยหน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายนั้น

(4) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ที่กระทำโดยทุจริต

(5) เคยต้องคำพิพากษาหรือถูกเปรียบเทียบปรับเนื่องจากกระทำความผิดตาม (2) หรือ (3)

(6) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากงาน อันเนื่องจากการกระทำโดยทุจริต

(7) เคยถูกถอดถอนจากการเป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทหลักทรัพย์ตามมาตรา 144 หรือ มาตรา 145 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535

(8) มีการทำงานอันส่อไปในทางไม่สุจริต

(9) จงใจแสดงข้อความอันเป็นเท็จในสาระสำคัญหรือปกปิดข้อความจริงอันเป็นสาระสำคัญที่ควรบอกให้แจ้งในการขอรับความเห็นชอบเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัทหลักทรัพย์หรือในรายงานอื่นใดที่ต้องยื่นต่อสำนักงานหรือคณะกรรมการ ก.ล.ต.

(10) มีการทำงานที่แสดงถึงการขาดจรรยาบรรณหรือขาดมาตรฐานในการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์หรือการประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการเงิน

(11) อยู่ระหว่างถูกหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจในการกำกับดูแลธุรกิจทางการเงินในประเทศหรือต่างประเทศ สั่งพักการประกอบธุรกิจหรือการเป็นผู้บริหารของนิติบุคคลที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแล

(12) ถูกหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจในการกำกับดูแลธุรกิจทางการเงินในประเทศหรือต่างประเทศสั่งเพิกถอนการประกอบธุรกิจหรือการเป็นผู้บริหารหรือการให้ความเห็นชอบในการเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของนิติบุคคลที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแล และปัจจุบันยังไม่ได้รับอนุญาตให้กลับมาประกอบธุรกิจหรือเป็นผู้บริหารหรือเป็นผู้ถือหุ้นของนิติบุคคลที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแล

(13) มีลักษณะต้องห้ามตามที่หน่วยงานอื่นที่มีอำนาจในการกำกับดูแลธุรกิจทางการเงินในประเทศหรือต่างประเทศจะไม่ให้ประกอบธุรกิจหรือเป็นผู้บริหารหรือเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของนิติบุคคลที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแล

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นนิติบุคคล กรรมการหรือหุ้นส่วนของนิติบุคคลนั้นต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดใน (1) ถึง (13) ด้วย

ข้อ 5 ในกรณีที่ปรากฏว่าบุคคลที่จะเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทหลักทรัพย์มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ 4(4) (5) (6) (7) (8) (9) หรือ (10) ให้สำนักงานมีอำนาจกำหนดระยะเวลาหรือเงื่อนไขในการห้ามมิให้บุคคลดังกล่าวเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัทหลักทรัพย์ โดยคำนึงถึงความร้ายแรง

ของพฤติกรรมของบุคคลนั้นเป็นรายกรณี ทั้งนี้ ระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าวต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ บุคคลนั้นพ้นโทษตามคำพิพากษา หรือนับแต่วันที่คณะกรรมการเปรียบเทียบมีคำสั่งเปรียบเทียบปรับ บุคคลนั้น หรือนับแต่วันที่มิควินิจฉัยของหน่วยงานที่มีอำนาจกำกับดูแลหรือพิจารณาพฤติกรรมดังกล่าว ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับบุคคลที่เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท หลักทรัพย์และปรากฏลักษณะต้องห้ามตามข้อ 4(4) (5) (6) (7) (8) (9) หรือ (10) ในภายหลังด้วย โดยอนุโลม

ปัจจัยที่อาจนำมาใช้ในการพิจารณาความร้ายแรงของพฤติกรรมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่สำนักงานประกาศกำหนด

ข้อ 6 เมื่อข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลใดที่เข้าข่ายที่กำหนดในข้อ 4(4) (5) (6) (7) (8) (9) หรือ (10) และความร้ายแรงของพฤติกรรมของบุคคลนั้นเมื่อได้พิจารณาตามปัจจัยที่ สำนักงานประกาศกำหนดตามข้อ 5 แล้ว อยู่ในกลุ่มของพฤติกรรมที่มีระยะเวลาสูงสุดไม่เกินหนึ่งปี สำหรับการห้ามมิให้ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัทหลักทรัพย์ สำนักงานอาจพิจารณาให้ถือว่าพฤติกรรม ของบุคคลดังกล่าวมิได้เป็นลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อ 4 หากไม่มีเหตุอันควรเชื่อว่าการที่ บุคคลนั้นเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัทหลักทรัพย์จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์ของประชาชน หรือจะทำให้ผู้ลงทุนขาดความเชื่อมั่นต่อภาครัฐกิจหลักทรัพย์”

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความในข้อ 8 แห่งประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การกำหนดเงื่อนไข ให้บริษัทหลักทรัพย์ต้องขอรับความเห็นชอบบุคคลที่เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2543 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 8 ในกรณีที่บุคคลใดต้องห้ามมิให้ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัทหลักทรัพย์ อันเนื่องจากบุคคลนั้นมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ 4(4) (5) (6) (7) (8) (9) หรือ (10) เมื่อพ้นระยะเวลาที่ กำหนดตามข้อ 5 หรือกรณีเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อ 5 แล้ว มิให้สำนักงานนำพฤติกรรม อันเป็นลักษณะต้องห้ามตามข้อ 4(4) (5) (6) (7) (8) (9) หรือ (10) ที่ได้เคยใช้เป็นเหตุในการห้ามมิให้บุคคล ดังกล่าวเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัทหลักทรัพย์ในครั้งก่อนมาเป็นเหตุในการห้ามโดยอาศัยลักษณะ ต้องห้ามในวงเล็บเดียวกันนั้นในครั้งหลังอีก”

ข้อ 4 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2545

(นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง